

Amerika is nog niet verloren

Paul Krugman is econoom, Nobelprijswinnaar economie (2008) en columnist bij The New York Times.

► De vrouwenmarsen in januari markeerden het begin van het verzet tegen het beleid van Donald Trump. © AP

Toen 2017 begon, verwachtten we het ergste. En in veel opzichten hebben we het ergste gekregen.

Donald Trump is net zo vreselijk gebleken als we dachten. Elke dag opnieuw bewijst hij dat hij moreel en intellectueel volstrekt ongeschikt is voor zijn ambt. De Republikeinse partij, inclusief haar zogenaamde gematigden, blijkt nog vreselijker dan we dachten. In ruil voor fikse belastingverminderingen voor haar geldschieters gooit ze cynisch al haar principes en de laatste resten van haar waardigheid overboord. En de conservatieve media zijn schaamteloze spreekbuizen voor de propaganda van de regerende partij geworden. Ze proberen niet eens meer de schijn te wekken dat ze serieus nieuws brengen.

Maar ondanks alles eindig ik dit jaar met een gevoel van hoop, want tientallen miljoenen Amerikanen zijn in 't geweer gekomen. Het blijft nog altijd mogelijk dat de VS een nieuw Turkije of Hongarije worden – een staat die de formaliteiten van de democratie behoudt maar in de praktijk autoritair wordt geregeerd. Maar dat zal niet zo gemakkelijk of zo snel gebeuren als veel mensen vreesden.

Energiek verzet

In het begin van dit jaar waarschuwde de commentator David Frum dat een autoritair regime onvermijdelijk is "als de mensen zich in hun privéleven terugtrekken, de critici zwijgen, het cynisme ingebakken raakt". Maar dat is nog niet gebeurd.

In plaats daarvan zien we een energiek verzet. Het maakte zich al kenbaar de dag na Trumps eedaflegging, met de enorme vrouwenmarsen van 21 januari. Als de Amerikaanse democratie deze verschrikkelijke episode overleeft, stel ik voor dat we de roze 'pussyhat' tot het symbool van onze verlossing van het kwaad uitroepen.

Het verzet ging verder met de weerstand tegen Trumps pogingen om Obamacare af te schaffen. En het vertaalde zich in politieke actie met de Democratische verkiezingsoverwinningen in Virginia en, nog verrassender, in Alabama.

Laten we duidelijk zijn: het Amerika dat wij kennen, verkeert nog altijd in levensgevaar. De Republikeinen blijven alle federale machtsniveaus

controleren en nooit in onze geschiedenis zijn wij door minder betrouwbare mensen bestuurd.

Dat geldt uiteraard voor Trump zelf, die duidelijk graag een dictator zou zijn en geen enkele eerbied voor de democratische normen opbrengt. Maar het geldt ook voor de Republikeinen in het Congres, die keer op keer tonen dat zij geen vinger zullen uitsteken om hem in te tomen. Hij gebruikt zijn ambt om zichzelf en zijn vriendjes te verrijken, voedt de rassenhaat, probeert justitie en de FBI te zuiveren, maar zij blijven hem koppig steunen.

Elementaire waarden

We moeten dus niet op het geweten van de Republikeinen rekenen om ons te beschermen. En we moeten realistisch zijn over de resultaten van het onderzoek van Robert Mueller. Wat hij ook aan het licht brengt – en wat Trump ook uitvoert, tot en met een openlijke belemmering van de rechtsgang – de Republikeinse meerderheid in de Senaat en in het Huis zal haar president blijven steunen en zijn lof blijven zingen.

Met andere woorden, zolang de Republikeinen het Congres controleren, zijn de grondwettelijke controlemechanismen in de praktijk waardeloos.

Het zal dus hangen van het Amerikaanse volk. Misschien zal het weer de straat op moeten. Het zal in elk geval naar de stemlokalen moeten.

Gemakkelijk zal het niet worden, want het spel wordt niet eerlijk gespeeld. Vergeet niet dat Trump met een minderheid van de stemmen in het Witte Huis is beland. Het geknoei met kiesdistricten en de concentratie van Democratische kiezers in de steden hebben een situatie geschapen waarin de Democraten een grote meerderheid van de stemmen kunnen krijgen en toch in de minderheid blijven in het Huis van Afgevaardigden.

Zelfs als de kiezers in opstand komen tegen de vreselijke mensen die nu aan de macht zijn, zal het niet meevallen om de elementaire Amerikaanse waarden te herstellen. Onze democratie heeft twee fatsoenlijke partijen nodig en de Republikeinse Partij lijkt onherstelbaar corrupt. We zullen hard moeten werken om weer het land te worden dat we horen te zijn. Maar toch, ik zei het al, heb ik meer hoop dan een jaar geleden. Amerika is nog niet verloren.

© The New York Times

Onze democratie heeft twee fatsoenlijke partijen nodig, maar de Republikeinen lijken onherstelbaar corrupt

DeMorgen.be

Meer opinie op onze website

brief van de dag

Suicide heeft wel een plaats in psychologieopleiding

De Morgen titelde "5 jaar psychologie, 3 uur les over suicide" (DM 22/12). De titel bleek een citaat uit één enkele getuigenis van een (anonieme) student. De klinisch psychologen die de opleiding aan de Universiteit Gent verzorgen en de opleidingsverantwoordelijken herkennen zich geenszins in het beeld dat in het betreffende artikel geschilderd wordt.

We onderschrijven voluit het belang dat de opleiding klinische psychologie aan het thema suicide moet toekennen. Het komt dan ook aan bod in verschillende opleidingsonderdelen. De drie uur waarvan sprake was in het artikel gaat over een gastles die gedoceerd wordt door Gwendolyn Portzky van het Vlaams Expertisecentrum Suicidepreventie, die verbonden is aan de Faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen. Dergelijke gastlessen door collega's van andere faculteiten worden niet georganiseerd omdat het noodzakelijk is de problematiek vanuit een multidisciplinaire aanpak te benaderen.

Daarnaast wordt het thema suicide in vele opleidingsonderdelen, gedoceerd door de docenten verbonden aan de opleiding psychologie zelf, behandeld. Zowel op theoretisch vlak als tijdens de training van vaardigheden en tijdens stagebegeleidingen komt suicide uitgebreid aan bod.

Het onderwerp komt ook regelmatig aan bod in de bespreking van klinisch onderzoek en gevalstudies omtrent de behandeling van bijvoorbeeld depressie, eetproblemen, angst, gedragsproblemen en andere psychiatrische aandoeningen bij volwassenen en jongeren.

Op dit moment wordt een nieuwe wetgeving over de erkenning van de klinisch psycholoog als gezondheidszorgberoep ingevoerd, in afwachting van een eventuele terugbetaling van de in de wetteksten erkende vormen van psychologische behandeling. Dat steunt op uitgebreid overleg tussen de betrokken partijen.

Evenwichtig pakket

De Universiteit Gent anticipeerde op die nieuwe ontwikkelingen en biedt sinds september 2017 als eerste opleiding in Vlaanderen een nieuw programma klinische psychologie aan dat studenten voorbereidt op het nieuwe wetgevende kader. Uitgangspunt is het competentiemodel van de Hoge Gezondheidsraad.

Er werd veel aandacht besteed aan de specifieke inhoud die in elk klinisch opleidingsonderdeel aan bod moeten komen. Het resultaat was een nieuw, dynamisch en evenwichtig lessenpakket.

De centrale doelstelling was de studenten voor te bereiden op de brede klinische praktijk. Daar heeft de omgang met suicide natuurlijk een belangrijke plaats in.

Het is betreurenswaardig dat het artikel geen volledig beeld van de bestaande realiteit schetste en de nieuwe ontwikkelingen niet duidde.

Caroline Braet (professor klinische psychologie), Ann Buysse (onderwijsdirecteur Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen), Rudi De Raedt (professor klinische psychologie), Mattias Desmet (professor klinische psychologie), Wouter Duyck (opleidingsvoorzitter psychologie), Ernst Koster (professor klinische psychologie) en Stijn Vanheule (professor klinische psychologie), allen verbonden aan de Universiteit Gent

KRUGMAN

van 9 tot 5

